

Uzašašće Gospodinovo B

*Primit ćete snagu Duha Svetoga
i bit ćete mi svjedoci sve do kraja zemlje. (Usp. Dj 1,8)*

Prvo čitanje

Djela apostolska 1,1-11

Prvu knjigu sastavih, Teofile, o svemu što je Isus činio i učio do dana kad je uznesen, pošto je dao upute apostolima koje je izabrao po Duhu Svetom. Njima je nakon svoje muke mnogim dokazima pokazao da je živ, četrdeset im se dana ukazivao i govorio o kraljevstvu Božjem.

I dok je jednom s njima blagovao, zapovjedi im da ne napuštaju Jeruzalema, nego neka čekaju Obećanje Očevo, "koje čujete od mene: Ivan je krstio vodom, a vi ćete naskoro nakon ovih dana biti kršteni Duhom Svetim."

Nato ga sabrani upitaše: "Gospodine, hoćeš li u ovo vrijeme Izraelu opet uspostaviti kraljevstvo?" On im odgovori: "Nije vaše znati vremena i zgode koje je Otac podredio svojoj vlasti. Nego primit ćete snagu Duha Svetoga, koji će sići na vas, i bit ćete mi svjedoci u Jeruzalemu, po svoj Judeji i Samariji i sve do kraja zemlje."

Kada to reče, podiže se njima naočigled, i oblak ga ote njihovim očima.

I dok su netremice gledali kako on odlazi u nebo, gle, dva čovjeka stadoše kraj njih u bijeloj odjeći i rekoše im: "Ljudi Galilejci, što stojite i gledate u nebo? Ovaj Isus, koji je od vas uzet na nebo, isto će tako doći kao što ste vidjeli da odlazi na nebo."

Drugo čitanje

Efežanima 1,17-23

Braćo i sestre! Bog Gospodin našega Isusa Krista, Otac Slave, dao vam Duha mudrosti i objave kojom ćete ga spoznati; prosvijetlio vam oči srca te upoznate koje li nade u pozivu njegovu, koje li bogate slave u baštini njegovoj među svetima i koje li prekomjerne veličine u moći njegovoj prema nama koji vjerujemo: ona je primjerena djelotvornosti sile i snage njegove koju na djelu pokaza u Kristu, kad ga uskrisi od mrtvih i posjede sebi zdesna na nebesima iznad svakog Vrhovništva i Vlasti i Moći i Gospodstva i svakog imena imenovana ne samo na ovom svijetu nego i u budućem. Sve mu podloži pod noge, a njega postavi – nad svime – Glavom Crkvi, koja je Tijelo njegovo, punina Onoga koji sve u svima ispunja.

U ono vrijeme: Isus se ukaza Jedanaestorici i reče im: " Pođite u vascijeli svijet, propovijedajte Evandjelje svemu stvorenju. Tko uzvjeruje i pokrsti se, spasit će se, a tko ne uzvjeruje, osudit će se. A ovi će znakovi pratiti one koji uzvjeruju: u Ime će moje izganjati zloduhe, novim će jezicima zboriti, zmije uzimati; i popiju li što smrtonosno, ne, neće im nauditi; na nemoćnike će ruke polagati, i bit će im dobro. "

I Gospodin, Isus, pošto im to reče, bude uzet na nebo i sjede zdesna Bogu. Oni pak odoše i propovijedahu posvuda, a Gospodin surađivaše i utvrđivaše Riječ popratnim znakovima.

Za razmišljanje

Uzašašće Gospodinovo – to je blagdan koji se ne smije odvojiti od cjelokupnog uskrsnog događanja. Štoviše, radi se o još jednoj faseti onoga što uskrsno otajstvo bitno obilježava. To je ujedno blagdan međuvremena između Uskrsa i Duhova. Uskrsli Isus nestaje pred očima svojih učenika da bi s njima istovremeno uspostavio novi način odnosa – odnosa koji je toliko jak i dubok da je sve ispunjeno Isusovom prisutnošću. Isusovo uzašašće je zahtjev učenicima da ostave poznati im način njegove prisutnosti i upuste se u jedan novi, njima još nepoznat.

Sigurno, to izgleda kao da bi ih Isus napustio nakon svojega posljednjeg javljanja kao Uskrsli. No on ih napušta samo prividno. Njegova nevidljiva prisutnost dosiže takvu dubinu, kakvu mu njegovo zemaljsko tijelo nikad ne bi omogućilo. Sada je po Duhu Svetom Isus uvijek prisutan tamo gdje je učio apostole da će ga prepoznati: u riječi, u sakramentima, u bližnjemu i svojoj zapovijedi poslanja koju im je dao. ("A onda idite svim narodima...")

Od sada se ne radi više o tome da učenici gledaju u nebo, nego da na zemlji budu svjedoci Uskrsnuloga i s njime surađuju u širenju njegova kraljevstva.

Pai ako je Uzašašće božansko otajstvo, ono izriče istovremeno duboki smisao svakog ljudskog rastanka. Sjetimo se samo završetka "Malog princa": "I ja ću se danas vratiti kući ... I kad se budeš tješio (čovjek se tješi uvijek), bit ćeš radostan što si me upoznao. Uvijek ćeš biti moj prijatelj ... I ponekad ćeš otvoriti svoje prozore, samo tako, iz zadovoljstva ... I bit će kao da sam ti umjesto zvijezda poklonio mnoštvo zvončića koji se mogu smijati." (A. de Saint-Exupéry)

Uzašašće Gospodinovo B

*Primit ćete snagu Duha Svetoga
i bit ćete mi svjedoci sve do kraja zemlje. (Usp. Dj 1,8)*

Prvo čitanje

Djela apostolska 1,1-11

Prvu knjigu sastavih, Teofile, o svemu što je Isus činio i učio do dana kad je uznesen, pošto je dao upute apostolima koje je izabrao po Duhu Svetom. Njima je nakon svoje muke mnogim dokazima pokazao da je živ, četrdeset im se dana ukazivao i govorio o kraljevstvu Božjem.

I dok je jednom s njima blagovao, zapovjedi im da ne napuštaju Jeruzalema, nego neka čekaju Obećanje Očevo, "koje čujete od mene: Ivan je krstio vodom, a vi ćete naskoro nakon ovih dana biti kršteni Duhom Svetim."

Nato ga sabrani upitaše: "Gospodine, hoćeš li u ovo vrijeme Izraelu opet uspostaviti kraljevstvo?" On im odgovori: "Nije vaše znati vremena i zgode koje je Otac podredio svojoj vlasti. Nego primit ćete snagu Duha Svetoga, koji će sići na vas, i bit ćete mi svjedoci u Jeruzalemu, po svoj Judeji i Samariji i sve do kraja zemlje."

Kada to reče, podiže se njima naočigled, i oblak ga ote njihovim očima.

I dok su netremice gledali kako on odlazi u nebo, gle, dva čovjeka stadoše kraj njih u bijeloj odjeći i rekoše im: "Ljudi Galilejci, što stojite i gledate u nebo? Ovaj Isus, koji je od vas uzet na nebo, isto će tako doći kao što ste vidjeli da odlazi na nebo."

Drugo čitanje

Efežanima 4,1-7.11-13

Braćo i sestre! Zaklinjem vas ja, sužanj u Gospodinu: sa svom poniznošću i blagošću, sa strpljivošću živite dostojno poziva kojim ste pozvani! Podnosite jedni druge u ljubavi; trudite se sačuvati jedinstvo Duha svezom mira! Jedno tijelo i jedan Duh – kao što ste i pozvani na jednu nadu svog poziva! Jedan Gospodin! Jedna vjera! Jedan krst! Jedan Bog i Otac sviju, nad svima i po svima i u svima! A svakomu je od nas dana milost po mjeri dara Kristova.

On i "dade" jedne za apostole, druge za proroke, jedne opet za evanđeliste, a druge za pastire i učitelje da opremi svete za djelo služenja, za izgrađivanje Tijela Kristova dok svi ne prispijemo do jedinstva vjere i spoznaje Sina Božjega, do čovjeka savršena, do mjere uzrasta punine Kristove.

U ono vrijeme: Isus se ukaza Jedanaestorici i reče im: " Pođite u vascijeli svijet, propovijedajte Evandjelje svemu stvorenju. Tko uzvjeruje i pokrsti se, spasit će se, a tko ne uzvjeruje, osudit će se. A ovi će znakovi pratiti one koji uzvjeruju: u Ime će moje izganjati zloduhe, novim će jezicima zboriti, zmije uzimati; i popiju li što smrtonosno, ne, neće im nauditi; na nemoćnike će ruke polagati, i bit će im dobro. "

I Gospodin, Isus, pošto im to reče, bude uzet na nebo i sjede zdesna Bogu. Oni pak odoše i propovijedahu posvuda, a Gospodin surađivaše i utvrđivaše Riječ popratnim znakovima.

Za razmišljanje

Uzašašće Gospodinovo – to je blagdan koji se ne smije odvojiti od cjelokupnog uskrsnog događanja. Štoviše, radi se o još jednoj faseti onoga što uskrsno otajstvo bitno obilježava. To je ujedno blagdan međuvremena između Uskrsa i Duhova. Uskrsli Isus nestaje pred očima svojih učenika da bi s njima istovremeno uspostavio novi način odnosa – odnosa koji je toliko jak i dubok da je sve ispunjeno Isusovom prisutnošću. Isusovo uzašašće je zahtjev učenicima da ostave poznati im način njegove prisutnosti i upuste se u jedan novi, njima još nepoznat.

Sigurno, to izgleda kao da bi ih Isus napustio nakon svojega posljednjeg javljanja kao Uskrsli. No on ih napušta samo prividno. Njegova nevidljiva prisutnost dosiže takvu dubinu, kakvu mu njegovo zemaljsko tijelo nikad ne bi omogućilo. Sada je po Duhu Svetom Isus uvijek prisutan tamo gdje je učio apostole da će ga prepoznati: u riječi, u sakramentima, u bližnjemu i svojoj zapovijedi poslanja koju im je dao. ("A onda idite svim narodima...")

Od sada se ne radi više o tome da učenici gledaju u nebo, nego da na zemlji budu svjedoci Uskrsnuloga i s njime surađuju u širenju njegova kraljevstva.

Pai ako je Uzašašće božansko otajstvo, ono izriče istovremeno duboki smisao svakog ljudskog rastanka. Sjetimo se samo završetka "Malog princa": "I ja ću se danas vratiti kući ... I kad se budeš tješio (čovjek se tješi uvijek), bit ćeš radostan što si me upoznao. Uvijek ćeš biti moj prijatelj ... I ponekad ćeš otvoriti svoje prozore, samo tako, iz zadovoljstva ... I bit će kao da sam ti umjesto zvijezda poklonio mnoštvo zvončića koji se mogu smijati." (A. de Saint-Exupéry)

Uzašašće Gospodinovo B

*Primit ćete snagu Duha Svetoga
i bit ćete mi svjedoci sve do kraja zemlje. (Usp. Dj 1,8)*

Prvo čitanje

Djela apostolska 1,1-11

Prvu knjigu sastavih, Teofile, o svemu što je Isus činio i učio do dana kad je uznesen, pošto je dao upute apostolima koje je izabrao po Duhu Svetom. Njima je nakon svoje muke mnogim dokazima pokazao da je živ, četrdeset im se dana ukazivao i govorio o kraljevstvu Božjem.

I dok je jednom s njima blagovao, zapovjedi im da ne napuštaju Jeruzalema, nego neka čekaju Obećanje Očevo, "koje čujete od mene: Ivan je krstio vodom, a vi ćete naskoro nakon ovih dana biti kršteni Duhom Svetim."

Nato ga sabrani upitaše: "Gospodine, hoćeš li u ovo vrijeme Izraelu opet uspostaviti kraljevstvo?" On im odgovori: "Nije vaše znati vremena i zgode koje je Otac podredio svojoj vlasti. Nego primit ćete snagu Duha Svetoga, koji će sići na vas, i bit ćete mi svjedoci u Jeruzalemu, po svoj Judeji i Samariji i sve do kraja zemlje."

Kada to reče, podiže se njima naočigled, i oblak ga ote njihovim očima.

I dok su netremice gledali kako on odlazi u nebo, gle, dva čovjeka stadoše kraj njih u bijeloj odjeći i rekoše im: "Ljudi Galilejci, što stojite i gledate u nebo? Ovaj Isus, koji je od vas uzet na nebo, isto će tako doći kao što ste vidjeli da odlazi na nebo."

Drugo čitanje

Efežanima 4,1-13

Braćo i sestre! Zaklinjem vas ja, sužanj u Gospodinu: sa svom poniznošću i blagošću, sa strpljivošću živite dostojno poziva kojim ste pozvani! Podnosite jedni druge u ljubavi; trudite se sačuvati jedinstvo Duha svezom mira! Jedno tijelo i jedan Duh – kao što ste i pozvani na jednu nadu svog poziva! Jedan Gospodin! Jedna vjera! Jedan krst! Jedan Bog i Otac sviju, nad svima i po svima i u svima! A svakomu je od nas dana milost po mjeri dara Kristova.

Zato veli: Na visinu uzlazeći odvede sužnje, dade dare ljudima. Ono "uzađe" – što drugo znači doli to da i siđe u donje krajeve, na zemlju? Koji siđe, isti je onaj koji i uzađe ponad svih nebesa da sve ispuni.

On i "dade" jedne za apostole, druge za proroke, jedne opet za evanđeliste, a druge za pastire i učitelje da opremi svete za djelo služenja, za izgrađivanje Tijela Kristova dok svi ne prispijemo do jedinstva vjere i spoznaje Sina Božjega, do čovjeka savršena, do mjere uzrasta punine Kristove.

Evandjelje

Marko 16,15-20

U ono vrijeme: Isus se ukaza Jedanaestorici i reče im: "Pođite u vascijeli svijet, propovijedajte Evandjelje svemu stvorenju. Tko uzvjeruje i pokrsti se, spasit će se, a tko ne uzvjeruje, osudit će se. A ovi će znakovi pratiti one koji uzvjeruju: u Ime će moje izganjati zloduhe, novim će jezicima zboriti, zmije uzimati; i popiju li što smrtonosno, ne, neće im nauditi; na nemoćnike će ruke polagati, i bit će im dobro."

I Gospodin, Isus, pošto im to reče, bude uzet na nebo i sjede zdesna Bogu. Oni pak odoše i propovijedahu posvuda, a Gospodin surađivaše i utvrđivaše Riječ popratnim znakovima.

Za razmišljanje

Uzašašće Gospodinovo – to je blagdan koji se ne smije odvojiti od cjelokupnog uskrsnog događanja. Štoviše, radi se o još jednoj faseti onoga što uskrsno otajstvo bitno obilježava. To je ujedno blagdan međuvremena između Uskrsa i Duhova. Uskrslu Isus nestaje pred očima svojih učenika da bi s njima istovremeno uspostavio novi način odnosa – odnosa koji je toliko jak i dubok da je sve ispunjeno Isusovom prisutnošću. Isusovo uzašašće je zahtjev učenicima da ostave poznati im način njegove prisutnosti i upuste se u jedan novi, njima još nepoznat. Sigurno, to izgleda kao da bi ih Isus napustio nakon svojega posljednjeg javljanja kao Uskrslu. No on ih napušta samo prividno. Njegova nevidljiva prisutnost dosiže takvu dubinu, kakvu mu njegovo zemaljsko tijelo nikad ne bi omogućilo. Sada je po Duhu Svetom Isus uvijek prisutan tamo gdje je učio apostole da će ga prepoznati: u riječi, u sakramentima, u bližnjemu i svojoj zapovijedi poslanja koju im je dao. ("A onda idite svim narodima...")

Od sada se ne radi više o tome da učenici gledaju u nebo, nego da na zemlji budu svjedoci Uskrsnuloga i s njime surađuju u širenju njegova kraljevstva.

Pai ako je Uzašašće božansko otajstvo, ono izriče istovremeno duboki smisao svakog ljudskog rastanka. Sjetimo se samo završetka "Malog princa": "I ja ću se danas vratiti kući ... I kad se budeš tješio (čovjek se tješi uvijek), bit ćeš radostan što si me upoznao. Uvijek ćeš biti moj prijatelj ... I ponekad ćeš otvoriti svoje prozore, samo tako, iz zadovoljstva ... I bit će kao da sam ti umjesto zvijezda poklonio mnoštvo zvončića koji se mogu smijati." (A. de Saint-Exupéry)